

۲۰۱۷/۰۱/۲۰

ولی احمد نوری

دوه بنکلی پښتو غزل

د گران افغان شاعر بناغلی مصطفی پسرلی په قلم

مصطفی پسرلی

سر به می ور کرمه په مینه د وطن په لار کې

د زړه په وینو د وطن هره بنکلا لیکمه
قلم په لاس د علم پوهی زه رڼا لیکمه
حال ته می وگوره چې روغ که لیونی بنکاریرم
شوم لیونی هم د ژړا هم د خندا لیکمه
د مرگ او ژوند دغی جگرې ډېر کړولی یمه
د هر ظالم د ظلم نښې په ریښتیا لیکمه
لار خان ته جوړه کرم خو گام پرې اخیستلی نشم
د بی وسی دغی عالم ته واویلا لیکمه
تول عالمونه پخپل عیش او خپل عشرت لکيا دي
زه په تیارو کې داسې پروت خپله گناه لیکمه

سر به مي ور كړمه په مينه د وطن په لار كې
زه خپلي مينې ته اوس نوم د انتها ليكمه

** * **

د حق ناحق خبرې مه كوه پښتون ويده دى
د خوشال خان بابا بچو هغه جنون ويده دى
د ځان لپاره زه دا ستا سترگې كتلي نه شم
د سترگو شور كې دې زما د زړه سكون ويده دى
دلته د مېنې محبت خبرې مه كړه اشنا
دلته د مينې كركه كيږي دا مضمون ويده دى
ددې وطن په خلكو څه وشول او څه تيريږي؟
توتېه توتېه، پرهر پرهر بې هر پاڅون ويده دى
په مونږ دا څو لسيزې كيږي چې تورتم دېره دى
ژوندون تيريږي په تورتم كې سباوون ويده دى
نور پسرلى د يوې خبرې هم ارمان نه كوي
دلته يو چا نفاق راوړى دى او يون ويده دى

** * **